

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **L. R.**, bytem Čsl. armády 154, Litvínov, zastoupen Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem se sídlem Bolzanova 5, Brno, proti žalovaným: **1) Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, **2) Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Lidické náměstí 9, Ústí nad Labem, **3) Policie České republiky, Kriminalistický ústav Policie České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, **4) Policie České republiky, Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, v řízení o kasačních stížnostech žalovaných 2) a 4) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2022, č. j. 10 A 6/2015 – 136, o návrhu žalovaného 4) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného 4) **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 9. 1. 2015 k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem spočívajícím v sejmutí daktyloskopických otisků a provedení bukálního stěru u žalobce dne 10. 11. 2014 (podle § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů) a uchovávání takto získaných informací.

[2] K tvrzenému nezákonnému zásahu došlo v souvislosti se zahájením trestního stíhání žalobce na základě usnesení žalovaného 2) ze dne 12. 8. 2014, č. j. KRPU-91174-16/TČ-2014-040971-KP, za přečin projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v relevantním znění. Dne 10. 11. 2014 byl žalobce vyslechnut a současně mu byly sejmuty otisky prstů a proveden bukální stěr, ze kterého byl vytvořen žalobcův profil DNA. Profil DNA a daktyloskopické otisky žalobce byly zařazeny do policejní databáze pod č. AA14-69069-OF01 a č. 1111179355 01 pro účely budoucí identifikace.

[3] Městský soud rozsudkem ze dne 18. 5. 2022, č. j. 10 A 6/2015 – 136, žalobcově žalobě vyhověl a určil, že zásah žalovaného 2) spočívající v sejmutí daktyloskopických otisků a provedení bukálního stěru u žalobce dne 10. 11. 2014 za účelem zařazení a

uchovávání osobních údajů v policejních databázích byl nezákonný. Dále městský soud určil, že zásah žalovaného 4) spočívající v uchovávání osobních údajů žalobce v evidenci daktyloskopických karet a v informačním systému pro porovnávání a uchovávání profilů DNA je nezákonné. Městský soud žalovanému 4) přikázal ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku smazat z evidence daktyloskopických karet kartu č. 1111179355 01 a z informačního systému pro porovnávání a uchovávání profilů DNA profil pod č. AA14-69069-OF01. Ve zbytku městský soud žalobu zamítl.

[4] Žalovaný 2) [dále jen „stěžovatel a)“] a žalovaný 4) [dále jen „stěžovatel b)“] podali proti rozsudku městského soudu kasační stížnosti. Stěžovatel b) spolu s kasační stížností podal návrh na přiznání jejího odkladného účinku podle § 107 s. ř. s.

[5] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel b) odůvodnil především tím, že by splnění povinnosti uložené městským soudem spočívající v likvidaci osobních údajů vedlo k nenapravitelnému stavu způsobujícímu budoucí absolutní nemožnost zpětné obnovy zpracování osobních údajů. Za situace, kdy by byla kasační stížnost posouzena jako důvodná, nebyl by stěžovatel b), po splnění uložené povinnosti, fakticky schopen tento stav obnovit a osobní údaje dále zpracovávat. Stěžovatel a) by musel opětovně provést identifikační úkony za účelem opětovného získání předmětných osobních údajů, což by bylo jednak obtěžující pro žalobce a jednak nevhodné. Tím by došlo k porušení rovnováhy mezi právem na ochranu soukromí a právem na zajištění bezpečnosti ve smyslu Listiny základních práv a svobod, kdy by výrazně převážilo právo na ochranu soukromí na úkor práva na zajištění bezpečnosti, a to v důsledku nemožnosti využití žalobcových osobních údajů pro objasňování trestné činnosti.

[6] Stěžovatel b) shrnul, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by pro něj znamenalo nepoměrně větší újmu spočívající ve výrazném a intenzivním narušení veřejného zájmu, kterým je zajišťování bezpečnosti a odhalování a objasňování trestné činnosti. Nepřiznáním odkladného účinku hrozí stěžovateli b) vznik nenahraditelné újmy spočívající v absolutní nemožnosti zpětné obnovy osobních údajů žalobce. Definitivní ztrátou zpracovávaných osobních údajů žalobce by byla způsobena nepoměrně větší újma než újma, která by mohla být vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude dle stěžovatele b) v rozporu důležitým veřejným zájmem.

[7] Žalobce ve svém vyjádření konstatoval, že návrh stěžovatele b) na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti vychází z premisy, že výkonem rozhodnutí by stěžovateli b) vznikla seznatelná újma, což žalobce pokládá za absurdní už s ohledem na charakter trestné činnosti, pro niž k nezákonnému odběru žalobcova biologického materiálu došlo. Žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele b) odkladný účinek nepřiznal.

[8] Stěžovatel a) ve svém vyjádření podpořil návrh stěžovatele b) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaný 1) ani žalovaný 3) se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřili.

[9] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost ze zákona odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné

pokračování

právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tam, kde kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona, je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Otázkou návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v případě, že návrh podává žalovaný správní orgán, se již zabýval i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v usnesení ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, publ. pod č. 1255/2007 Sb. NSS, konstatoval, že „[s] ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům“. Za ně lze považovat situace, kdy by nepřiznání odkladného účinku způsobilo závažné důsledky. Jako příklad uvádí rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném rozhodnutí „[v]rácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.“.

[12] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem b) dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[13] Nejvyšší správní soud se obdobným případem již zabýval v usnesení ze dne 15. 5. 2018, č. j. 9 As 124/2018 – 25, na něž odkazoval i stěžovatel b) a ve kterém soud kasační stížnosti policie odkladný účinek přiznal, přičemž konstatoval: „*Likvidace identifikačních údajů žalobkyně, která byla stěžovatelce uložena napadeným rozsudkem, nepochybně představuje nezvratný stav, který by nebylo možné v budoucnu zhojit. Jinak řečeno, pokud by byly tyto osobní údaje žalobkyně z informačního systému odstraněny, byly by odstraněny trvale (tj. neobnovitelně). Újma, která stěžovatelce tímto brozí, je nenahraditelná. Takováto újma je nepoměrně větší než újma, která může vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Z hlediska možné újmy na straně žalobkyně povede přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (v případě neúspěchu stěžovatelky v kasačním řízení) pouze k oddálení účinků napadeného rozsudku, tj. likvidace nezákonně získaných identifikačních údajů žalobkyně bude provedena později.*“

[14] Nejvyšší správní soud přitom nevidí důvod se od těchto svých závěrů v nyní posuzované věci jakkoliv odchylovat, přičemž ani v nynějším případě neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, naopak, slouží k jeho ochraně.

[15] Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť se zřetelem k výše uvedenému dospěl k závěru, že v daném případě jsou podmínky § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. naplněny.

[16] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti přitom Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. června 2022

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu